

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14C/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117202948
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3117202948.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ECLI:SK:OSTN:2020:3117202948.5

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v spore žalobcu : K. W., nar. XX.X.XXXX, občan SR, bytom V. Z. XXX, práv. zast. JUDr. Jánom Legerským, advokátom so sídlom v Trenčíne, Nám.sv. Anny 15/25 proti žalovaným : 1/ M. M., nar. XX.X.XXXX, občan SR, bytom E. -J., K. XXXX/XC a 2/ B. B., nar. X.X.XXXX, občan SR, bytom G. J. - W., A. XXX/XX obaja práv. zast. ADVOKAÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Martin Buraj, s.r.o. so sídlom v Trenčíne, Jilemnického 532/2, IČO: 50 538 209 o ochranu osobnosti takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy proti žalovanému 1/ v časti o zaplatenie 16.209,60 EUR sa z a s t a v u j e .

II. Konanie v časti o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy proti žalovanému 2/ v časti o zaplatenie 16.209,60 EUR sa z a s t a v u j e .

III. Žaloba sa z a m i e t a .

IV. Žalovaní 1/ a 2/ m a j ú proti žalobcovi právo na náhradu trov konania 100 %, s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 14.2.2017 domáhal od žalovaných 1/ a 2/ , aby mu zaplatili každý po 20.000€ titulom náhrady nemajetkovej ujmy a náhradu trov konania. Uviedol, že touto žalobou uplatňuje nároky z porušenia práva na ochranu osobnosti (života a zdravia -telesnej integrity) v zmysle § 11 a nasl. Obč. zákonníka v súvislosti s úmyselným protiprávnym konaním, ku ktorému došlo dňa 15.2.2014, a za ktoré boli v trestnom konaní žalovaní 1/ a 2/ právoplatne odsúdení; kedy spôsobili žalobcovi rozsiahle vážne zranenia s trvalými následkami na ďalšom živote a zdraví podľa § 420 a nasl. Obč. zákonníka, ktorú si žalobca uplatňuje samostatným konaním pred Okresným súdom Trenčín pod sp.zn. 24C/86/2016, kde si uplatňuje náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 444 Obč. zák. a náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s liečením podľa § 449 ods.1 Obč. zák. v celkovej výške 12.987,24€ a to vo vzťahu k obom žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne. Touto žalobou si uplatňuje nároky za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu v zmysle § 11 Obč. zákonníka, pretože žalovaní 1/ a 2/ dňa 15.2.2014 v čase o 01,45 hod. v E. na Z. ulici na terase pohostinstva P. O., ktorého prevádzkovateľom bol žalovaný 1/ po vzájomnej verbálnej komunikácii žalobcu fyzicky napadli (opakovane ho udierali päťami do tváre , kopali ho a žalovaný 2/ ho udrel do hlavy stojanovým popolníkom) útočili na neho vnútri aj pred pohostinstvom, keď sa im snažil ujsť. Spôsobili mu zranenia : otras mozgu, zlomeninu čelovej kosti s prevalením do čelových dutín obojstranne, trieštivú zlomeninu prednej a vonkajšej steny pravej čelustnej dutiny s krvácaním do

čelustnej dutiny, zlomeninu bázy (spodiny) pravej očnice s prechodom línie lomu na vonkajšiu stenu očnice, zlomeninu nosa, opuch a hematóm viečok vpravo, odreniny hlavy a chrbta, zmliaždenie stehna vľavo s nevyhnutnou dobou liečenia ako aj prípadnej práceneschopnosti vrátane závažného vplyvu na obvyklý spôsob života žalobcu nepresahujúci dobu 41 dní, pričom pri útokoch žalovaných 1/ a 2/ bol u žalobcu bezprostredne ohrozený životne dôležitý orgán (mozog) a hrozili mu vnútrolebečné poranenia a tiež hrozilo poranenie oka. Za toto konanie boli žalovaní 1/ a 2/ v trestnom konaní rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. 4T 60/2014 zo dňa 6.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. 23To 166/2014 zo dňa 9.12.2014 uznaní vinnými zo spáchania pokusu zločinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 14 ods.1 a § 20 k § 155 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zákona a za to boli odsúdení: žalovaný 1/ na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne so zaradením do výkonu trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a žalovaný 1/ na trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov nepodmienečne so zaradením do výkonu trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň boli podľa § 287 ods.1 Tr. zákona solidárne zaviazaní k povinnosti nahradiť škodu poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. v sume 3.057,02€ a žalobca bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianskoprávne konanie. Podľa § 193 tretia veta C.s.p. je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu a o tom, kto ho spáchal ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. Súd je preto viazaný trestným rozsudkom, z ktorého je nepochybné, že žalovaní 1/ a 2/ boli právoplatne odsúdení za zavinené úmyselné konanie, pri ktorom bola žalobcovi spôsobená škoda na zdraví. Išlo o mimoriadne surový útok, o závažnosti poranení svedčia aj závery znaleckého dokazovania vykonaného v trestnom konaní, z ktorého vyplýva, že išlo o trieštivé zlomeniny, s nutnosťou operačného zákroku s tým, že k poraneniu mozgu nedošlo, avšak to hrozilo a došlo k ľahkému poraneniu oka. Žalobca mal aj po liečbe v dôsledku zranení, ktoré utrpel viaceré zdravotné ťažkosti, spočívajúce v bolestiach v oblasti čelovej kosti z dôvodu implantovaných kovových platní na vytvarovanie postihnutej časti hlavy žalobcu, ktoré reagujú na tepelné zmeny, v problémoch s vyjadrovaním, kedy žalobca oproti predošlému stavu pred úrazom dlho hľadal slová, ktoré chcel použiť pri komunikácii a má zhoršenú artikuláciu, v častých a intenzívnych bolestiach hlavy, v necitlivosti na hlave a v nemožnosti riadnej mimiky, v problémoch so spaním, vo zvýšenej citlivosti na zmenu tlaku a tiež v zhoršenej čuchovej schopnosti; ktoré výrazne znižujú kvalitu jeho života v každej oblasti (v pracovnej činnosti, v oblasti zapájania sa, do rôznych spoločenských aktivít a tiež v oblasti záujmových činností žalobcu); pričom k jej zníženiu došlo v čase, keď mal 20 rokov. Žalobca sa bude musieť pravidelne zúčastňovať lekárskeho kontrol a vyšetrení a nemožno vylúčiť ani nutnosť prípadnej korekcie či výmeny kovových platní v budúcnosti a s tým súvisiacich ďalších chirurgických zásahov do hlavy žalobcu. Nemožno vylúčiť, že u žalobcu bude dochádzať k dráždeniu trojklaného nervu, s ktorým sú spôsobené neznesiteľné bolesti a nemožno vylúčiť ani poruchy zraku. Žalobca nemôže vykonávať kontaktné športy a je zhoršený aj jeho oddych a relaxácia, tak z dôvodu pretrvávajúcich bolestí hlavy, ktorá nemôže byť plnohodnotná a u žalobcu sa prejavuje sústavne zvýšená únava a s ňou spojené nechutenstvo do akýchkoľvek aktívnych činností. Zo súhrnu týchto skutočností je zrejmé, že odškodnenie žalobcu v rámci uplatneného nároku na náhradu škody nie je postačujúce a žalobca má v zmysle § 11, § 13 ods.1,2 a § 13 ods.3 Obč. zákonníka nárok aj na odškodnenie z titulu neoprávneného zásahu do jeho osobnostných práv v podobe náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch po 20.000€ od každého zo žalovaných, keďže vzhľadom na charakter neoprávneného zásahu a jeho následky by iná forma odškodnenia nebola zjavne účelná a postačujúca. Svoj nárok preukazoval lekárskou správou zo dňa 9.4.2014 a 27.5.2014, žiadankou o vyšetrenie MR zo dňa 11.6.2014, lekárskou správou zo dňa 11.6.2014 a ako dôkaz navrhoval výsluch žalobcu.

2. Žalovaní 1/ a 2/ žiadali žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Žalobu považovali za nedôvodnú, žalobcom uplatňovaný nárok neuznávali a popierali, pretože žalobca ho nijakým právne relevantným spôsobom vo vzťahu k porušeniu jeho osobnostných práv nezdôvodňuje a nepreukazuje. Z podania žalobcu je zrejmé, že obsah ním uplatňovaného nároku je absolútne totožný s nárokom nemajetkovej povahy, ktorého sa domáhal, resp. voči žalovanému 1/ stále domáha v konaní vedenom na tomto súde pod sp.zn. 24C/86/2016. Okresný súd Trenčín v uvedenej veci totiž už rozhodol vo vzťahu k žalovanému 2/, a to právoplatným čiastočným rozsudkom zo dňa 5.4.2017, sp.zn. 24C 86/2016, z odôvodnenia, ktorého je zrejmé, že nemajetková povaha žalobcom uplatňovaného nároku v rámci žaloby z titulu tzv. náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje spolu 11.012,80€ (v zmysle tzv. bodového hodnotenia). Okresný súd Trenčín na základe uznania nároku zaviazal žalovaného 2/ na zaplatenie celkovej sumy 12.987,24€. Na podklade uvedeného rozhodnutia bola už v rámci

exekučného konania proti žalovanému 2/ v prospech žalobcu vymožená značná časť súdom priznaného nároku. Na tomto mieste považujú za dôležité poukázať na právny názor Ústavného súdu SR vyjadrený v uznesení sp. zn. I. ÚS 426/2014 zo dňa 13. augusta 2014, podľa ktorého je nemajetková ujma krytá v slovenskej právnej úprave cez ustanovenia zákona o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia. V zmysle tohto názoru sú nemajetková ujma a sťaženie spoločenského uplatnenia nárokmi nemajetkovej povahy odškodňované podľa § 444 Občianskeho zákonníka. Vychádza sa z toho, že nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia má za istých okolností (najmä z dôvodu tzv. subsidiárnej povahy peňažnej satisfakcie vo sfére ochrany osobnosti) povahu špeciálnej úpravy vo vzťahu k ochrane osobnosti, a to aj napriek rešpektovaniu právnej teórie o odlišnosti týchto inštitútov. Majú za to, že tento právny názor je potrebné vykladať najmä v súvislosti a na mieste aplikácie inštitútu tzv. náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z ktorého je zároveň zrejmá subsidiárna povaha priznania takejto formy zadosťučinenia, a to len v prípadoch, kedy nepostačuje zadosťučinenie poskytované podľa ods. 1 tohto ustanovenia. V súlade s citovaným právnym názorom Ústavného súdu SR, je práve na tomto mieste nevyhnutné prihliadať na skutočnosť, že žalobcovi boli v pomerene vysokej miere priznané a už aj uspokojené nároky nemajetkovej povahy v súlade s § 444 Občianskeho zákonníka. Uvedené je nevyhnutné na účely posudzovania žalobcom uplatňovaných nárokov z titulu tzv. ochrany osobnosti dôsledne brať do úvahy, a to najmä v kontexte s uvedeným právnym názorom. Žalobcovi bola tak aj touto formou poskytnutá istá forma zadosťučinenia, a to dokonca majetkovej povahy (v peniazoch). V tejto súvislosti je tiež potrebné starostlivo upriamiť pozornosť na skutočnosť, že táto žaloba na ochranu osobnosti a žaloba na náhradu škody obsahuje totožnú, v niektorých pasážach až identickú formuláciu právnej argumentácie, pričom ide najmä o presnú citáciu lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia, na podklade ktorej už čiastočne rozhodol súd v konaní sp.zn. 24C/86/2016. Aj z tohto dôvodu je zrejmé, že žalobca sa domáha totožného obsahu práv a nárokov, ktoré sa snaží s totožným obsahom nasimulovať aj do sféry ochrany osobnostných práv. Žalobca okrem už predkladaných listinných dôkazov v uvedenom konaní svoj nárok na ochranu osobnosti neopiera o žiadne ďalšie dôkazy, ktoré by odôvodňovali ním uplatňovaný nárok. Naopak, majú za to, že všetky negatívne následky spojené s tvrdým neoprávneným zásahom do sféry osobnosti, ktoré žalobca vo svojej žalobe uvádza (vrátane tzv. trvalých následkov), boli starostlivo posúdené a v rámci čiastočného rozsudku na ich základe priznané nároky z toho vyplývajúce, ktoré sú už v značnej miere v prospech žalobcu dokonca aj uspokojené. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaní považujú žalobu za duplicitné uplatňovanie nárokov žalobcu majetkovej povahy zneužívajúc pritom inštitúty ochrany osobnostných práv. V neposlednom rade tiež považujú za dôležité poukázať na skutočnosť, že následkom konania žalovaných, za ktoré boli obaja právoplatne odsúdení v trestnom konaní, nebola tzv. ťažká ujma na zdraví žalobcu. Uvedené je zrejmé z trestného rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T 60/2014 zo dňa 6.10.2014 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 9.12.2014, sp.zn. 23To 166/2014, kedy obžalovaní boli odsúdení za uvedený trestný čin spáchaný formou spolupáchateľstva v štádiu pokusu. Majú za to, že na účely tohto konania je podstatný najmä následok, ktorý skutočne nastal a nie následok, ktorý nastať mohol. V tomto zmysle sa nestotožňujú s argumentáciou žalobcu, ktorý na str. 7 žaloby konštatuje, že na uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa nevyžaduje dokonca ani vyvolanie následku, ale má postačovať ohrozenie práva chráneného § 11 Občianskeho zákonníka. Uvedená argumentácia podľa ich názoru nemôže byť aplikovaná na celú škálu osobnostných práv, najmä nie na čiastkové osobnostné právo, na ktoré poukazuje žalobca vo svojej žalobe, a síce právo na ochranu života a zdravia a v rámci toho na ochranu tzv. telesnej integrity. Naopak, práve pri posudzovaní miery intenzity zásahu do tohto čiastkového osobnostného práva je rozhodujúci následok, ktorý nastal. Tzv. ohrozenie práva je rozhodujúce v prípadoch ochrany osobnosti, kedy je vzhľadom na okolnosti prípadu vhodné pristupovať k tzv. negatívnej (zdržovacej žalobe), aby sa predišlo nepriaznivému následku. Uvedené je však v kontexte s prejednávaným prípadom nepoužiteľné, nakoľko v rámci právneho posúdenia je v tomto prípade rozhodujúci následok, ktorý reálne nastal. Je pritom zrejmé, že následok nedosiahol v tomto prípade intenzitu ťažkej ujmy na zdraví. Majú za to, že ak sa žalobca vo svojej žalobe snaží argumentovať v tom zmysle, že mu reálne bola spôsobená závažná ujma na zdraví, tak účelovo zavádza, pretože takýto záver nie je opretý o jediný dôkaz, a to nielen v rámci tejto žaloby, ale ani v rámci trestného konania, či konania o náhradu škody. Pre úplnosť dodávajú, že akékoľvek iné, prípadne aj nové negatívne skutočnosti týkajúce sa zdravia žalobcu nemusia mať príčinnú súvislosť s ním tvrdým neoprávneným zásahom žalovaných do jeho telesnej integrity. Od skutku, za ktorý boli obžalovaní odsúdení totiž ubehol dlhý čas, kedy si žalobca pri spôsobe vedenia jeho života mohol privodiť akúkoľvek ujmu na zdraví. Napriek uvedenému je z textu žaloby zrejmé, že žalobca si uvedomuje, že žiadny ním tvrdý vážny následok v príčinnej súvislosti so skutkom nenastal, pričom zjavne vo väčšej miere argumentuje vyslovene len v tom zmysle, čo by

mohlo nastať, keby ... , čo nemožno v budúcnosti vylúčiť ... a pod., a nie v tom zmysle, čo mu reálne bolo spôsobené a čo reálne nastalo. Nakoľko sa žalobca čiastočne vyjadruje aj k dejovej línii udalosti / skutku, ktorý sa snaží preniesť do predmetného konania výhradne len pripojením trestného spisu a následne vytrhnutím tvrdení či už z vyšetrovacieho, resp. súdneho spisu z kontextu, majú za to, že v súlade s ustanovením § 13 ods. 2/3/ Občianskeho zákonníka, kedy je potrebné pri posudzovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch prihliadať aj na okolnosti prípadu, bude nevyhnutné nielen vychádzať z trestného spisu, ale naopak všetky skutočnosti týkajúce sa skutku, vrátane správania sa žalobcu bezprostredne pred a počas incidentu, za týmto účelom nutne verifikovať a opätovne dokazovať. Je totiž zrejmé, že trestný súd vykonával dokazovanie výlučne za účelom rozhodovania o vine a treste, prípadne o náhrade škody, pričom v predmetnej veci ide ochranu osobnostných práv (navyše s tzv. náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch), kedy bude potrebné okolnosti prípadu dokazovať aj z iného uhľa pohľadu. Za podstatnú považujeme tiež skutočnosť, že zo strany žalovaných došlo k poskytnutiu zadosťučinenia, a to nielen vo forme majetkového plnenia z titulu náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ale aj k viacerým osobným ospravedlneniam a postoju k veci ako takej, čo vyplýva aj z trestného spisu. Taktiež je potrebné poukázať na postoj žalovaného 2/ B. B. k náhrade škody uplatnenej žalobcom samostatnou žalobou napriek jeho zjavne zlej finančnej situácii, a to tým spôsobom, že žalobcov nárok uznal. Žalovaný M. M. 1/ má rovnaký postoj k nárokom nemajetkovej povahy uplatnených v rámci konania o náhradu škody na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn.24C/86/2016, avšak tento sa nestotožnil práve s časťou nárokov žalobcu majetkovej povahy, ktoré neboli dostatočne doložené právnym zástupcom žalobcu, a z tohto dôvodu predmetná vec nie je voči jeho osobe ešte ukončená. Pokiaľ ide o konštatovanie žalobcu na str. 8 žaloby o tom, že ním uplatňovaný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch má plniť aj tzv. preventívno-sankčnú funkciu, s takýmto názorom sa nemožno stotožniť, naopak v predmetnej veci je potrebné uvedené dôrazne odmietnuť. Žalovaní boli totiž odsúdení za predmetný skutok v trestnom konaní, a to na nepodmienečné tresty, pričom žalovaný 1/ bol odsúdený 6 rokov a žalovaný 2/ na 4 roky. Je teda zrejmé, že práve tresty uložené v trestnom konaní dostatočne naplnili preventívno -sankčnú funkciu a to so zreteľom na individuálnu a generálnu prevenciu trestania v trestnom konaní, za dostatočne adresnej individualizácie trestu voči konkrétnemu obžalovanému. Uvedené je súčasne možné považovať aj za ďalší druh satisfakcie v prospech žalobcu. Vzhľadom na uvedené považujú žalovaní argumentáciu žalobcu za absolútne nedôvodnú a bezpredmetnú. Obaja žalovaní okrem negatívnych následkov spojených s výkonom trestu odňatia slobody prišli o časť aktívneho života na slobode a rozvrátili sa ich rodinné a iné sociálne väzby a doposiaľ sa zaraďujú do spoločnosti. V tejto súvislosti poukázali aj na finančnú situáciu oboch žalovaných, ktorých pomery sa oproti stavu pred výkonom trestu odňatia slobody zmenili smerom k horšiemu a obaja boli odsúdení za pokus ťažkej ujmy na zdraví, nie za dokonaný trestný čin. Preto žiadali žalobu zamietnuť a v podaní zo dňa 20.12.2019 predložili dôkazy, ktoré podľa nich značne spochybňujú, či priamo vyvracajú tvrdenia žalobcu o následkoch, ktoré mu mali byť konaním žalovaných spôsobené. Z fotodokumentácie, ktorú žalovaní predložili je zrejmé, že na fotografii zo dňa 12.6.2014, ani nie 2 mesiace po udalosti, ktorá sa stala dňa 15.4.2014 žalobca pózuje na motorke. Dňa 27.9.2016 žalobca jazdí na skateboarde. Dňa 20.8.2017 sa žalobca zúčastňuje ako bežec na bežeckých pretekoch. Dňa 12.11.2017 je žalobca odfotený so zlomenou rukou. Z ostatných priložených fotografií je zrejmé, že žalobca sa často venuje turistike a je zrejmé, že žije aktívnym športovým životom a to bez akýchkoľvek obmedzení. Okrem toho je zrejmé, že žalobca si akékoľvek následky poškodenia zdravia, ktoré nastali v období po udalosti spájanej s konaním žalovaných spôsobil sám, resp. určite bez zavinenia žalovaných, o čom svedčí fotografia žalobcu so zlomeninou. Okrem toho podobných, ako aj závažnejších zranení mohlo na strane žalobcu vzniknúť vzhľadom na vysokorizikové aktivity, ktoré navyše praktizoval v čase po udalosti po súčasnosť nespočetné množstvo. Je na žalobcoví, aby uniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k tvrdeným následkom na jeho zdraví, s tým, že tento nastal v príčinnej súvislosti s konaním žalovaných. Okrem toho samotný žalovaný vo svojom stanovisku uvádza, že výšku ním uplatňovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej sa domáha voči každému žalovanému samostatne, tým spôsobom uplatňuje z dôvodu, že nevie, kto zo žalovaných mu mal ním tvrdené nároky spôsobiť. Na preukázanie tvrdení žalobcu nemôže postačovať samotné pripojenie trestného spisu ani civilného spisu, kde si uplatňuje nároky z bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Žalovaní poukázali na to, že výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch enormne prevyšuje judikatúrou aplikovanú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch pri úmrtí blízkych osôb. Ako dôkazy predložili fotodokumentáciu dobrovoľne zverejnenú na sociálnych sieťach osobami, ktoré sú na nich zobrazené a to na verejne prístupných profiloch a navrhovali ako dôkaz vykonať výsluch žalovaných 1/ a 2/.

3. Žalobca k vyjadreniu žalovaných písomne v podaní, doručenom súdu dňa 6.12.2019 uviedol, že títo namietajú 2 skutočnosti : a/ že obsah ním uplatňovaného nároku v tejto veci je totožný s nárokom vedenom na tomto súde pod sp.zn. 24C/ 86/2016 a to, že žalobca žiadnym spôsobom nezdôvodňuje ani nepreukazuje výšku uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy ani spôsob jej uplatnenia voči každému žalovanému samostatne. K prvej z namietaných skutočností žalobca uvádza, že pred podaním predmetnej žaloby uplatnil žalobca aj nárok na náhradu škody proti žalovaným 1/, 2/ z titulu ich protiprávneho konania v zmysle ustanovení § 415 a nasl. Obč. zák. a že čiastočným rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. 24C/86/2016-117 zo dňa 5.4.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť, bol žalovaný 2/ zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 12.987,24 €, pričom časť z tejto sumy vo výške 11.012,80€ predstavuje náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalobca popiera, že ide o identický nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, aký žalobca uplatňuje predmetnou žalobou v tomto konaní. Z obsahu žaloby, ktorú podal žalobca vo veci tohto súdu sp.zn. 24C/86/2016 je zrejmé, že žalobca uplatnil titulom náhrady škody v súlade s ustanovením § 444 Obč. zák. odškodnenie za bolesti vo výške 7.580,80€ a odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 3.432€. Podľa žalobcu však odškodnenie týchto nárokov v rámci náhrady škody podľa ustanovení § 415 a nasl. Obč. zák. nemožno bez ďalšieho stotožňovať s nárokmi uplatnenými z titulu neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu podľa ustanovenia § 11 a nasl. Obč. zák. Občiansky zákonník pojmy bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia obsiahnuté v jeho ustanovení § 444 bližšie nevymedzuje. Z ustanovenia § 2 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov vyplýva, že bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov a z ods. 2 tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh a napokon z ustanovení § 3 ods. 2 a § 4 ods. 2 tohto právneho predpisu vyplýva, že náhrada za bolesť aj za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku, pričom sadzby bodového hodnotenia sú ustanovené v prílohe tohto právneho predpisu. Z uvedeného je zrejmé, že platná právna úprava nerieši, či pod pojem bolesť možno zahrnúť aj rôzne formy psychickej ujmy či psychického utrpenia, ktoré ešte nedosahujú intenzitu psychickej choroby uvedenej v prílohe označeného právneho predpisu a rovnako nerieši ani to, či pod pojem sťaženia spoločenského uplatnenia možno zahrnúť aj následky súvisiace s utrpením vyplývajúcim z trvalého zohyzdenia, trvalých nepríjemných pocitov menejcennosti a trvalej nemožnosti viesť plnohodnotný život ako aj ďalšie následky, ktoré nemožno zaradiť pod sťaženie spoločenského uplatnenia v prílohe tohto právneho predpisu. Z toho je zrejmé, že odškodnenie poskytnuté titulom náhrady škody za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorého výška bola určená podľa počtu bodov stanovených v lekárskom posudku v zmysle ustanovení zák. č. 437/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov nemôže pokrývať vôbec všetky následky neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu, ku ktorému nepochybne úmyselným protiprávnym konaním žalovaných 1/ a 2/ v značnom rozsahu došlo. Zásadným kritériom pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy za takýto neoprávnený zásah do osobnostných práv by mala byť vždy primeranosť medzi spôsobenou ujmu a výškou požadovanej náhrady. Práve v tejto súvislosti žalobca poukazuje na ustálenú rozhodovaciu činnosť súdov, z ktorej vyplýva, že rozhodujúci význam pre určenie náhrady za ujmu spôsobenú takýmto neoprávneným zásahom, by mala zohrávať forma a intenzita zavinenia zo strany pôvodcu zásahu a že otázka miery zavinenia pôvodcu zásahu potom zásadným spôsobom spoluurčuje výšku poskytnutej satisfakcie. Pri hodnotení zavinenia je preto potrebné hrubú nedbanlivosť (a o to viac úmysel) pôvodcu neoprávneného zásahu hodnotiť podstatne prísnejšie a takýto zásah by sa mal prejavovať aj vo výške stanovenej peňažnej satisfakcie a teda potreba finančnej satisfakcie by mala narastať v priamej úmere s mierou zavinenia pôvodcu zásahu, pretože vyššia miera zavinenia vždy zosilňuje neoprávnenosť zásahu do osobnostných práv (viď rozsudok Krajského súdu v Nitre z 2.10.2013 sp.zn. 9Co/330/2012). Vo vzťahu k námietke duplicitne uplatneného nároku poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/168/2009, v zmysle ktorého platná právna úprava dôsledne rozlišuje medzi právom na ochranu osobnosti (§ 11 Obč.zák.) a právom na náhradu škody (§ 415 a nasl. Obč.zák.) medzi ktorými je pojmová a obsahová odlišnosť. Právo na ochranu osobnosti predstavuje nemajetkové právo rýdzo osobnej povahy a je úzko späté s osobnosťou človeka ako aj jej prejavmi ; právo na náhradu škody patrí fyzickej aj právnickej osobe a má relatívnu a majetkovú povahu. Zásadný je rozdiel medzi odškodňovaním nemajetkovej ujmy v peniazoch a náhrady škody ako majetkovej ujmy , ktorý spočíva v tom, že pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sa vychádza iba z predpokladu, akú ujmu mohol zásah vyvolať (nemožno zistiť presne skutočnú ujmu). Žalobca poukázal na súdnu prax (NS ČR 30Cdo/154/2004), ktorá zaujala stanovisko, že nároky na ochranu osobnosti nesuplujú ani nedopĺňujú ani nerozširujú

rozsah náhrady škody, pretože ide o rozdielne a samostatné nároky podmienené rôznorodou sférou ochrany. Najvyšší súd SR v rozhodnutí nevyklúčil, že s určitým skutkovým javom je spojený vznik nároku na náhradu škody (bolestné + sťaženie spol. uplatnenia) ako aj na náhradu nemajetkovej ujmy a pri právnom posudzovaní skutkových okolností významných pre rozhodnutie treba mať na zreteli odlišnosť vzťahov, z ktorých sú nároky vyvodzované a zo žiadneho ustanovenia zák.č. 437/2004 Z.z. nemožno vyvodiť, že by sa v rámci odškodňovania bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia mal zohľadniť aj zásah do dôstojnosti, súkromia alebo rodinného života poškodeného (NS SR sp.zn. 7Cdo/65/2013) . Z uvedeného je podľa žalobcu zrejmé, že ak by nebolo odškodnenie z titulu škody na zdraví dostatočnou satisfakciou za vzniknutú ujmu na osobnostných právach žalobcu, tak sa žalobca môže domáhať ďalšej satisfakcie podľa ust. § 11 Obč. zákonníka.

4. V podaní doručenom žalobcom súdu dňa 30.10.2020 žalobca doplnil, že vo veci prejednáwanej na Okresnom súde Trenčín pod č.k. 24C/86/2016-117 zo dňa 5.4.2017 bolo vo vzťahu k žalovanému 2/ žalobcovi priznané plnenie vo výške 12.987,24€ , ktoré predstavuje bodové ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu v zmysle posudku MUDr. Tibora Gušťačíka, ktorým bolo priznané sťaženie spoločenského uplatnenia v sadzbe 200 bodov po 16,48€/bod (sadzba pre rok 2014), spolu 3.296€ a nič viac. Žalobca zabezpečil súkromný znalecký posudok č. 35/2020 od LEGE ARTIS znalecká organizácia s.r.o. so sídlom v Košiciach, Kováčska cesta č. 32/245 zo 12.10.2020, z ktorého vyplýva, že následkom úrazu zo dňa 15.2.2014, ktorý žalobca utrpel pri napadnutí je poškodenie jeho tváre s poruchou vnímania citlivosti, tepla, chladu v hornej časti tváre, s prítomnosťou defektu časti lebky v čelovej oblasti vzbudzujúci súcit alebo ošklivosť stredne ťažkého stupňa, že vplyv týchto následkov na kvalitu života žalobcu je v psychickej rovine, následky úrazu ho neobmedzujú vo fyzickej práci ale znižujú kvalitu jeho života v zmysle zapojenia sa do spoločenského života, účasti na kultúrnych a spoločenských podujatiach za prítomnosti viacerých ľudí pre jeho vlastné prežívanie svojho výzoru a psychické poruchy v adaptačnej rovine v oblasti uvedomenia si vlastného výzoru a pocitu menejcnosti a tieto následky sú trvalé. Z obsahu tohto posudku vyplýva, že posudkom MUDr. Tibora Gušťačíka zo dňa 21.3.2016 neboli odškodnené všetky následky úrazu a chýba odškodnenie žalobcu za psychickú traumy z celkového počtu bodov 460 pri sadzbe 16,48€/ bod, čo predstavuje čiastku 7.580,80€, takže toto odškodnenie má byť pokryté vo výške 3.790,40€ každým zo žalovaných 1/ a 2/ vo forme náhrady nemajetkovej ujmy. Z uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.6Co/837/2015 je zrejmé, že je rozdiel medzi nárokom na náhradu škody a nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy a nejde o totožné pojmy a preto nemožno dospieť k záveru, že ak sa niekomu ublížilo na zdraví tak jeho nároky sú vyčerpané ustanoveniami o zodpovednosti za škodu. Dokonca § 16 Obč. zákonníka výslovne pripúšťa, že neoprávneným zásahom do ochrany osobnosti môže vzniknúť aj škoda (na zdraví). Ako dôkaz predložil súkromný znalecký posudok č. 35/2020 a žiadal žalobe v časti o zaplatenie sumy 3.790,40€ vo vzťahu každému zo žalovaných 1/ a 2/ vyhovieť.

5. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

6. Podľa § 145 ods.2 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. Počas konania, avšak už po prvom pojednávaní vo veci podaním doručeným súdu dňa 30.10.2020 žalobca vzal žalobcu späť proti žalovanému 1/ o sumu 16.209,60€ a proti žalovanému 2/ o sumu 16.209,60€ a žiadal v tejto časti konanie zastaviť. Žalovaní 1/ a 2/ s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasili a preto súd konanie v späťvzatej časti zastavil.

8. Predmetom sporu po čiastočnom späťvzatie žaloby žalobcom zostal nárok na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy od žalovaného 1/ v sume 3.790,40€ a vo vzťahu k žalovanému 2/ v sume 3.790,40€.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby a písomných vyjadrení strán s ich podrobnou právnou argumentáciou, vypočul žalobcu, oboznámil lekárske správy žalobcu zo dňa 9.4.2014, 27.5.2014 a 11.6.2014 spolu so žiadanou MR zo dňa 11.6.2014, fotografie zo sociálnych sietí žalobcu predložené žalovanými, súkromný znalecký posudok predložený žalobcom č. 35/2020, spolu s objednávkou a lekárske správy, ktorá žalobca poskytol pri jeho vypracovaní a pripojil spisy Okresného súdu Trenčín sp.zn. 24C/86/2014 a 4T 60/2014. Iné dôkazy z dôvodu ich nevhodnosti (výsluch žalovaných 1/ a 2/ na preukázanie okolností, za akých došlo k ich trestnej činnosti) nevykonal, pretože toto bolo preukázané už v trestnom konaní, ktoré je právoplatne ukončené.

10. Z pripojeného trestného spisu 4T 60/2014 mal súd preukázané, že žalovaní 1/ a 2/ boli právoplatne (9.12.2014) rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. 4T 60/2014 zo dňa 6.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. 23To/166/2014 zo dňa 9.12.2014 uznaní vinnými zo spáchania pokusu zločinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 14 ods.1 a § 20 k § 155 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zákona a za to boli odsúdení žalovaní 1/ na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne so zaradením do výkonu trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a žalovaný 1/ na trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov nepodmienečne so zaradením do výkonu trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň boli podľa § 287 ods.1 Tr. zákona solidárne zaviazaní k povinnosti nahradiť škodu poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. v sume 3.057,02€ a žalobca bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianskoprávne konanie. Je nesporné, že dňa 15.2.2014 v čase asi o 01,45 hod. v E. na ul. Z. na terase pohostinstva P. O. po predchádzajúcej verbálnej komunikácii (žalobca sa snažil urobiť čosi, aby žalovaní nestriekali na terase z plynovej pištole) ho žalovaní 1/ a 2/ fyzicky napadli spôsobom, popísaným v rozsudku ako aj v žalobnom návrhu a spôsobili mu popísané zranenia.

11. Z obsahu právoplatného rozsudku vyplýva, že zdravotný stav žalobcu posudzoval na požiadavku vyšetrovateľa PZ súdny znalec MUDr. Jaroslav Ridoško, PhD. z odboru zdravotníctva a farmácie (obor chirurgia a traumatológia) v posudku č. 19/2014 (strana 11 rozsudku) a tento skonštatoval, že poškodený (žalobca) nemal poranený dôležitý orgán, z oddelenia úrazovej chirurgie FN Trenčín bol prepustený na 3 deň hospitalizácie, samostatne išiel na druhý deň do Bratislavy, kde bol prijatý na plánované operácie a z medicínskeho hľadiska znalec ohodnotil zranenia ako ľahké. Celková doba hospitalizácie v Trenčíne a Bratislave bola 10 dní, po prepustení do ambulantnej starostlivosti bol poškodený 14 dní limitovaný v prijímaní tuhej potravy a v iných oblastiach života obmedzený nebol. Doba liečby bola stanovená od 15.2.2014 do 27.3.2014, teda 41 dní, pričom poškodený začal chodiť do školy 14 dní po prvej kontrole stomatochirurgom a nebola mu vypísaná žiadna PN. Zranenia samotné trvalé následky nezanechávajú, zanechali následky prechodného charakteru (počas vyšetrenia znalcom bolo prechodnými následkami bolesti hlavy 2x týždenne bez evidentne vyvolávajúceho faktora) a porucha citlivosti kože a trvalým následkom bola poloblúkovitá jazva ako následok operačnej rany vo vlasatej časti hlavy a jazva bola už vtedy bledá, kľudná, bez keloidného rastu, skrytá vo vlasatej časti hlavy. Podľa názoru znalca jazvy v tomto konkrétnom prípade nemajú charakter zohyzdenia, nakoľko zohyzdením je každá viditeľná trvalo zohyzďujúca zmena tela, ktorá mení výzor na ujmu poraneného a vzbudzuje odpor. Samotné zranenia poškodeného nezanechávajú trvalé následky a poškodený neutrpel impresívnu zlomeninu čelových kostí ale iba zlomeniu prednej steny čelovej dutiny, čo je obrovský rozdiel, lebo sa jedná o ľahšie poranenie. Znalec konštatoval už v trestnom konaní, že poškodenému nebola pôsobená ťažká ujma na zdraví, k poraneniu oka nedošlo a nedošlo ani k poraneniu iného dôležitého orgánu (citované v rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4T/60/2014 na strane 12-13.)

12. Znalec MUDr. Jaroslav Ridoško, PhD. vo svojom znaleckom posudku pre potreby trestného konania ČVS: ORP-192/2-VYS-TN-14 č. 19/2014 obodoval bolestné žalobcu pri útoku žalovaných dňa 15.2.2014 na 235 bodov nasledovnými položkami: pol. 227 -otras mozgu ľahkého stupňa (30 bodov); pol.11 - zlomenina očné (50 bodov); pol. 12 - zlomenina nosovej kosti (20 bodov) pol.16 -zlomenina čeľuste 30 bodov (zvýšené o 1 na 45 bodov); pol. 10b - zlomenina kosti čelovej s vtlačením úlomkov 60 bodov zvýšené o 1 na 90 bodov; pričom sťaženie spoločenského uplatnenia bolo možné riešiť až po roku od ukončenia liečby. Pri prijatí na liečbu vo FN Trenčín dňa 15.2.2014 o 2:51 hod. mal pacient odreniny na chrbtici v oblasti LS prechodu (bedrovokrižová) o rozmeroch 10 x10 cm s miernym opuchom a zmliaždenie v oblasti stehna vľavo. Z obsahu posudku bezpochyby vyplýva, že poškodený utrpel pri napadnutí žalovanými 1/ a 2/ tieto poranenia: otras mozgu, zlomeninu prednej a vonkajšej steny pravej čeľustnej dutiny trieštivého charakteru, zlomeninu spodiny pravej očnice s prechodom na vonkajšiu stenu, zlomeninu nosa, zlomeninu prednej steny čelovej dutiny s vpáčením obojstranne, odreninu hlavy a chrbta, zmliaždenie stehna vľavo. Odreniny sa okrem nálezu dňa 15.2.2014 ako objekt liečby v zdravotnej dokumentácii nenachádzajú. Pri neurologickom vyšetrení nebol dňa 15.2.2014 popísaný patologický neurologický nález (v dôsledku otrasu mozgu) preto bol otras mozgu hodnotený ako ľahkého stupňa. Znalec na žiadosť vyšetrovateľa vypracoval Doplnok k posudku č.1 k znaleckému posudku č. 19/2014 uviedol, že ťažkosť a artikuláciou, rečou a pamäťou boli subjektívne popísané poškodeným, neboli ale objektivizované žiadnym vyšetrením. Pri neurologickom vyšetrení dňa 9.4.2014 bolo uvedené: „reč artikulovaná, odpovede adekvátne ..“ Pri vyšetrení nebol popísaný patologický neurologický nález. V trestnej veci sp.zn. 4T/60/2014 bol vypracovaný ďalší znalecký posudok č. 25/2014 znalcom MUDr.

Jozefom Krajčovičom PhD., ktorý hodnotil zdravotný stav poškodeného sa tento znalec nestotožnil v celom rozsahu s závermi MUDr. Ridošku a uviedol, že zranenia, ktoré poškodený utrpel možno hodnotiť ako ťažkú ujmu na zdraví s trvaním PN po dobu 8-12 týždňov, pretože u poškodeného bola zistená trieštivá, vpáčená, dislokovaná zlomenina prednej steny čelovej kosti s tým, že úlomky sa prevalili do pravej a ľavej dutiny, mal deformované čelo, takisto bola trieštivá zlomenina hornej čeluste a lícnej kosti s prevalením dovnútra a to nepredpokladá žiaden pád, tzn. poranenia vznikli evidentne priamym násilím a to buď úderom päšťou alebo kopnutím, iné do úvahy neprichádza. Poškodený bol hospitalizovaný na klinike ústnej, čelustnej a tvárovej chirurgie, kde sa v dokumentácii popisuje okuliarovitý krvný výtok i krvácanie do oka, znalec však konštatoval zhodne s MUDr. Ridoškom, že došlo k poškodeniu skeletu lebky avšak bez poranenia mozgu a k ľahkému poraneniu oka. Znalec sa vyjadroval aj k možným trvalým následkom úrazu žalobcu a dospel k záveru (odpoveď na otázku č.7) , že ich rozsah bude možné spoľahlivo zistiť až rok po úraze, avšak môžu sa vyskytovať poruchy pamäti, vštiepivosti - ukladanie informácií, vyjadrovanie , mimika tváre). Zranenia však nemusia zanechať žiadne trvalé následky. Dňa 27.5.2014 (posledná stomatochirurgická kontrola) pretrvávali obmedzenia ľahkého charakteru - stŕpnutie vo vlasatej časti, zaostáva mimika horného čela, (odpoveď na otázku č. 10) . Znalec sa v posudku č. 25/2014 vyjadroval aj k otázke pooperačnej jazvy (odpoveď na otázku č. 9) žalobcu a konštatoval, že operačná jazva o rozsahu cca 40 stehov na hlave na rozhraní čela a temena je trvalým následkom, avšak môže byť prekrytá vlasmi a nenapĺňa u poškodeného charakter zohyzdenia (vzbudzovanie odporu alebo súcitu, zmena vzhľadu až typu spoločenského uplatnenia) a znalec konštatoval zhodne s MUDr. Ridoškom (odpoveď na otázku č. 11) že jazva nemení vzhľad poškodeného na jeho ujmu typu zohyzdenia.

13. Súd v odsudzujúcom rozsudku sp.zn. 4T 60/2014 ustálil vo výroku, že obžalovaní spoločným konaním poškodenému (žalobcovi) úmyselne ublížili na zdraví tak, že ich konanie bezprostredne smerovalo k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví, však k takejto ujme nedošlo.

14. Dňa 12.3.2016 vypracoval MUDr. Tibor Gušťafík, všeobecný lekár pre dospelých v Trenčíne posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia a obodoval bolestné poškodeného žalobcu na 460 bodov nasledovnými položkami : pol.223 -otras mozgu ľahkého stupňa (max. 30 bodov) priznané 30 bodov; pol.10b - zlomenina kosti čelovej s vtláčením úlomkov (max. 70 bodov) zvýšené o 35 bodov na 105 bodov (zvýšenie o 50% bolo z dôvodu pre náročnejšiu a komplikovanejšiu liečbu , operáciu repozíciu, implantát); pol.5 - oderky väčšieho rozsahu s pomliaždením a následnými krvnými výronmi (max.15 bodov) priznané 15 bodov; pol. 103b -pomliaždenie ťažšieho stupňa krajiny hrudnej chrbtice (max. 20 bodov) priznané 20 bodov; pol.19a - poranenie mihalnice- kože mihalnice oka vpravo (max. 15 bodov) priznané 15 bodov; pol.106c - pomliaždenie ťažšieho stupňa stehna (max.15 bodov) priznané 15 bodov; pol. 12b - zlomenina nosových kostí s posunom vpravo (max. počet 40 bodov) priznané 60 bodov (zvýšenie o 50% bolo pre náročnejšiu a komplikovanejšiu liečbu, operáciu , úpravu posunu, repozíciu); pol. 11b - zlomenina očnice -spodiny očnice s posunom vpravo (max. 80 bodov) priznané 80 bodov (pre komplikované poranenie riešené operačne a pneumoorbitou s prechodom línie na laterálnu stranu); pol. 18b3 združená zlomenina centrálna laterálna časť zygomatikomaxilárneho komplexu (max. 80 bodov) priznané 120 bodov (zvýšenie o 50% pre komplikované poranenie a náročnejšiu a komplikovanejšiu liečbu s operáciu, repozícia - trieštivá zlomenina prednej a bočnej steny maxilárnej dutiny ZMK vpravo s hemosinusom, emfyzemom riešené operačne -repozícia lícnej kosti; Sťaženie spoločenského uplatnenia obodoval pol. 259c - poškodenie tváre sprevádzané funkčnými poruchami / zmena citlivosti -trpnutie až necitlivosť hornej časti tváre, defekt hornej časti lebky vzbudzujúci súcit alebo ošklivosť stredne ťažkého stupňa (max. 200 bodov) priznané 200 bodov (pre závažnosť poranení a komplikované operačné riešenie, sprevádzané bolestivým a komplikovanejším liečením sprevádzané neurologickými ťažkosťami ako bolesť hlavy, zmena citlivosti, pocit cudzieho telesa v hlave a na čele, tlak v pravom oku, a očnici, porucha vnemov citlivosti na chlad, trpnutie skalpovanej časti kože pri operácii, občasne tiky pravého oka a svetloplachosť, ako aj zmena čuchu a čuchových vnemov , po poslednej operácii + perspektíva a prognóza takéhoto úrazu, zahŕňajúca úraz v čelovej časti hlavy , ktorý môže časom viesť k rôznym poruchám daných funkcií zodpovedajúcich mozgových štruktúr -rôzne psychické ťažkosti a psychiatrické ochorenia). Za začiatok liečenia považoval deň 15.2.2014 - koniec liečenia 21.1.2016, z toho ústavná starostlivosť bola v dňoch od 15.2.2014 do 24.2.2014 v FN Trenčín, TN Ružinov Bratislava dňa 9.12.2015 operácia v JCH ORL klinike FN Antolská Bratislava.

15. Žalobca predložil súkromný znalecký posudok č.35/2020 , kde spol. LEGE ARTIS, znalecká organizácia obodovala sťaženie spoločenského uplatnenia (SSU) žalobcu pol. 259c - poškodenie tváre sprevádzané funkčnými poruchami / zmena citlivosti -tŕpnutie až necitlivosť hornej časti tváre, defekt hornej časti lebky vzbudzujúci súcit alebo ošklivosť stredne ťažkého stupňa (max. 200 bodov) priznané 200 bodov + zvýšila priznanie SSU o pol. 253 -vážne mozgové alebo duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy (max. limit 260 bodov) priznané 260 bodov s odôvodnením, že pôvodný posudok MUDr. Tibora Gušťačíka nezahŕňa psychické následky po takomto ťažkom poranení s následkami na tvári, vzbudzujúcimi súcit alebo ošklivosť. Celkový rozsah obmedzení u poškodeného je hlavne psychický, tento nie je vylúčený z pracovného zaradenia, spoločenského, kultúrneho a športového vyžitia následkom úrazu a nie je pri týchto činnostiach obmedzený po stránke fyzickej výkonnosti a schopností, ktoré nie sú trvalými následkami úrazu postihnuté. Jeho obmedzenie spočíva v psychickom prežívaní súcitu a záujmu, ktoré trvalé viditeľné následky na tvári jeho poranenia vzbudzujú pri pracovnom zaradení, spoločenských, kultúrnych a športových podujatiach , kde sa stretáva s novými ľuďmi, ktorí ho vidia prvýkrát a tak mu svojim záujmom môžu spôsobiť psychickú ujmu. V rámci vypracovania posudku navštívil žalobca psychiatra, ktorý mu diagnostikoval Dg. F43.2 -Adaptačná porucha, výlučne na základe jeho vyjadrení (za posledné roky zvykol riešiť všetko sám...okruh kamarátov sa zredukoval, lebo nemá rád príval súcitu-za posledné roky viac času trávil sám ako s ľuďmi). Ako záľuby poškodený uviedol skateboard pred úrazom, gitara, počítače, maľovanie, práca s rukami; nepoprel že skúsil v minulosti marihuanu a alkohol požíva výnimočne.

16. Na tunajšom súde žalobca od 7.4.2016 viedol proti obom žalovaným 1/ a 2 / spor o náhradu škody s nemajetkovou ujmu, kde sa na základe totožného posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia MUDr. Tibora Gušťačíka zo dňa 21.3.2016 domáhal, aby mu žalovaní 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatili 12.987,24€ na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4T 60/2014. Z uplatneného nároku predstavovala náhrada za bolesť 460 bodov x 16,48€/bod sumu 7.580,80€ a sťaženie spoločenského uplatnenia 200 bodov x 17,16€/bod spolu 3.432€ podľa zák.č. 437/2004 Z.z. vo výške 11.013€ a zvyšok predstavovali cestovné výdavky, náhrada za špeciálnu stravu, poplatky za absolvované vyšetrenia u MUDr. Gušťačíka, poplatky za vyhotovenie znaleckého posudku a majetková škoda za trovy právneho zastúpenia. Žalovaný 1/ mal nárok žalobcu za nepodložený a domáhal sa predloženia dôkazov a takejto výške škody. Uvedený žalobou uplatnený nárok nepodliehal súdному prieskumu v rozsahu námietok žalovaného 1/, pretože žalovaný 2/ nárok v uplatnenom rozsahu čo do dôvodu a výšky písomne uznal. Čiastočným rozsudkom Okresný súd Trenčín č.k. 24C/86/2016-117 zo dňa 5.4.2017 zaviazal žalovaného 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 12.987,24€ a 100% náhrady trov konania. Rozsudok vo vzťahu k nemu nadobudol právoplatnosť dňa 31.5.2017 a žalobca vo vzťahu k žalovanému 1/ vzal žalobcu písomne dňa 4.11.2020 späť s poukazom na to, že pohľadávka uplatnená žalobou bola vymožená v celom rozsahu od žalovaného 2/ v exekučnom konaní 402EX 29/17 vedenom pred Okresným súdom Banská Bystrica a to podľa upovedomenia o ukončení exekúcie vo výške pohľadávky oprávneného 13.353,03€ a trov exekútora 3.277,20€ (s DPH). Konanie vo vzťahu k žalovanému 1/ v čase vyhlásenia rozsudku v tejto veci ešte nebolo zastavené.

17. Podľa Čl.2 ods. 1 C.s.p. ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

18. Podľa Čl.2 ods. 2 C.s.p. právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

19. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

20. Podľa § 13 ods.1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

21. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

22. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

23. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú : porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Táto protiprávnosť môže byť len výsledkom činnosti ľudí. K porušeniu právnych povinností môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré mal škodca zachovávať. Pod pojmom škody treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi. Súčasťou náhrady škody sú aj nemajetkové ujmy na základe výslovného znenia zákona (napr. bolesti, sťaženie spoločenského uplatnenia a o nemajetkovú ujmu v zmysle ust. § 13 Obč. zákonníka). Príčinná súvislosť ako jedna zo základných požiadaviek vzniku zodpovednosti za škodu znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná a vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný a nie sprostredkovaný. Tieto predpoklady majú objektívny charakter a zavinenie má charakter subjektívny. Súdny v občianskom súdnom konaní vychádzajú z toho, že sú viazané trestnými rozsudkami, pokiaľ ide o zavinené protiprávne konanie škodcu, pričom sú viazané len výrokom a nie odôvodnením trestného rozsudku (judikát R 22/1979/). Podľa judikátu R 27/1977 súd je v občianskom súdnom konaní viazaný vždy rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, ale musí vychádzať aj z iných rozhodnutí vynesených v trestnom konaní a dbať na to, aby sa s nimi nedostal do rozporu.

24. Z vykonaného dokazovania v prejednávanej veci je nesporné, že protiprávnym konaním žalovaných 1/ a 2/ , ktorý fyzicky dňa 15.2.2014 na terase pohostinstva P. O. v E. napadli žalobcu tomuto spôsobili ujmu na zdraví (otras mozgu, zlomeninu čelovej kosti s prevalením do čelových dutín obojstranne, trieštivú zlomeninu prednej a vonkajšej steny pravej čelustnej dutiny s krvácaním do čelustnej dutiny, zlomeninu bázy (spodiny) pravej očné s prechodom línie lomu na vonkajšiu stenu očné, zlomeninu nosa, opuch a hematóm viečok vpravo, odreniny hlavy a chrbta, zmliaždenie stehna vľavo s nevyhnutnou dobou liečenia ako aj prípadnej práceneschopnosti vrátane závažného vplyvu na obvyklý spôsob života žalobcu nepresahujúci dobu 41 dní, za čo boli žalovaní 1/ a 2/ v trestnom konaní rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. 4T 60/2014 zo dňa 6.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. 23To/166/2014 zo dňa 9.12.2014 odsúdení na nepodmienečné tresty odňatia slobody, avšak ich konanie smerovalo k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví, pričom k takejto ujme nedošlo. Žalovaní 1/ a 2/ teda zodpovedajú za škodu na zdraví žalobcu, ktorá vznikla výlučne v priamej príčinnej súvislosti s ich protiprávnym konaním.

25. V rámci všeobecného osobnostného práva upraveného v § 11 OZ sa poskytuje občianskoprávna ochrana len proti takým konaniam, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na osobnosti subjektu práva tým, že znižujú jeho česť u iných ľudí a tým ohrozujú vážnosť jeho postavenia a uplatnenia v spoločnosti. Priznanie zadostučinenia v peniazoch súdom v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka predpokladá splnenie zákonom kvalifikovaných podmienok, t.j. ak a) morálne zadostučinenie sa javí v konkrétnom prípade nepostačujúcim; b) neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Pre určenie výšky primeraného zadostučinenia v peniazoch sú v zmysle § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka taxatívne stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd pri svojom rozhodovaní vychádzať ex off. Sú to: a) závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a b) okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Pritom závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä so zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas, ako aj na dĺžku jej trvania. Skutočnosť, že ustanovenie § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka ukladá súdu výslovne prihliadať aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, vedie k záveru, že sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadostučinenia v peniazoch. Povinnosť prihliadnúť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, je stanovená zámerne veľmi všeobecne, ako vo vzťahu k postihnutej

fyzickej osobe, tak aj vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil. Deje sa tak s cieľom, aby pri určovaní konečnej výšky peňažného zadostučinenia bolo možné v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnuť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, a tak bola v jednote naplnená požiadavka zabezpečujúca účinné primerané zadostučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Pritom z hľadiska ustanovenia § 13 ods. 2a ods. 3 Občianskeho zákonníka je právne relevantná len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom, v značnej miere znižujúcim dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. (rozsudok NS SR sp.zn. 1Cdo/89/97 zo dňa 28.4.1998).

26. Pokiaľ ide o vyjadrenie miery, akou bola zásahom znížená dôstojnosť alebo vážnosť osoby v spoločnosti, treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom či inom prostredí fyzickej osoby. Túto mieru treba zisťovať dokazovaním a posúdiť na základe poznania a vyhodnotenia tejto reakcie. Iba v prípade, ak sa dostatočne preukáže reakcia svedčiacia o znížení dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere v zmysle § 13 ods. 2 OZ, môže byť fyzickej osobe výnimočne subsidiárne priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/15/03 zo dňa 1.5.2003). Pri určovaní sumy nemajetkovej ujmy musia všeobecné súdy zároveň zohľadňovať svoju vlastnú rozhodovaciu činnosť, a teda v súlade s princípom rovnosti rozhodovať v porovnateľných veciach rovnako a v ich judikatúre by tak mal existovať vzťah priamej úmernosti medzi závažnosťou ujmy a výškou priznanej náhrady (rozhodnutie III.ÚS 288/2017 zo dňa 5.12.2017). Objektívne kritérium hodnotenia nemajetkovej ujmy, spočívajúce v porušení alebo v ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej jednote zároveň vylučuje, aby sa pre toto hodnotenie stali rozhodujúce výlučne subjektívne pocity dotknutej fyzickej osoby alebo jej negatívna individuálna psychická reakcia.

27. Predmetom sporu je uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle § 11 Obč. zákonníka, spočívajúceho v odškodnení psychickej traumy žalobcu za vyššie uvedené napadnutie vyčíslené v súkromnom znaleckom posudku č. 35/2020 na 460 bodov pri sadzbe 16,48€/ bod, teda o sumu 7.580,80€, z ktorého na každého žalovaného má pripadať suma 3.790,40€. Súd sa pri posudzovaní tohto nároku neodchýlil od rozhodovacej praxe a stotožnil sa s tvrdením žalobcu, že ten istý skutkový dej môže v niektorom prípade zakladať zároveň tak nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej fyzickej osobe na jej osobnostných právach; tieto nároky však dôsledne rozlišoval a pri ich posudzovaní mal na zreteli nielen odlišnosť vzťahov, z ktorých sú vyvodzované, ale tiež právnej úpravy, ktorá sa na ne vzťahuje. (rozhodnutie NS SR sp.zn. 7Cdo/65/2013 z 28.5.2014).

28. Súd sa najprv zaoberal okolnosťami po vzniku úrazu žalobcu a to, či bolo upustené od neoprávnených zásahov do jeho zdravia a telesnej integrity, boli odstránené následky neoprávnených zásahov a či mu bolo dané primerané zadostučinenie. Súd mal z obsahu spisového materiálu rozsudku vo veci sp.zn. 4T 60/2014 a predložených listinných dôkazov za preukázané, že žalobca bol fyzicky napadnutý na terase pohostinstva, v tom čase žalobca ako aj žalovaní 1/ a 2/ boli pod vplyvom alkoholu a kto bitku začal sa nepodarilo hodnoverne preukázať, avšak jej výsledkom bolo ublíženie na zdraví žalobcu, spôsobené žalovanými 1/ a 2/. Žalobca absolvoval po úraze intenzívnu liečbu, vrátane 2 chirurgických zákrokov, ktoré na dobu 41 vyradovali žalobcu z aktívneho života, však tento sa už dňa 21.3.2014 vrátil do školy (vyplýva zo znal. posudku č. 25/2014 (spis 4T 60/2014) avšak zranenie okrem jazvy nezanechalo žiadne skutočné trvalé následky, čo vyplýva aj z obsahu súkromného znaleckého posudku č. 35/2020, predloženého žalobcom. Z jeho obsahu je zrejmé (strana 9), že žalobca nie je obmedzený ani vylúčený z pracovného zaradenia, spoločenského, kultúrneho a športového vyžitia následkom úrazu ani nie je obmedzený po stránke fyzickej výkonnosti a schopností. Lekárske správy, ktoré boli súčasťou uvedeného posudku ako správa od MUDr. Rastislava Gregu z 8.10.2020, ktorý odporúčal žalobcovi absolvovať psychiatrické vyšetrenie pre úzkosti a sociálnu fóbiu, vrátane záverov MUDr. Anny Molnárovej z 8.10.2020 psychiatricky, ktorá mu diagnostikovala v súvislosti s uvedeným napadnutím Adaptačnú poruchu (Dg: F 43.2) mal súd za nepodložené a účelové. Lekári pri vypracovaní uvedených posudkov dospeli k nesprávnym záverom, pretože vychádzali výlučne zo značne zavádzajúcich tvrdení žalobcu o jeho skutočnom živote po úraze a z jeho neúplnej zdravotnej dokumentácie. Z obsahu objednávky tohto posudku (na čl.93 spisu) vyplýva, že lekárom boli predložené iba nasledujúce prílohy : splnomocnenie od JUDr. Legerského k sp.zn. 14C/8/2017, lekársky posudok MUDr. Gušťařka o bolestnom a SSU z 21.3.2016, žaloba v tejto veci, vyjadrenie k žalobe zo 7.11.2019

a z 3.12.2019, zápisnica z pojednávania z 22.6.2020, rozsudok OS Trenčín 4T/60/2014 zo 6.10.2014 a KS Trenčín sp.zn. 23To/166/2014 zo dňa 9.12.2014) a to bez predloženia fotodokumentácie žalovaných 1/ a 2/ doložených v spise 14C/8/2017 zo sociálnych sietí svedčiacich o čulom spoločenskom, kultúrnom a športovom živote poškodeného (žalobcu) po úraze. Z fotodokumentácie predloženej žalovanými zo sociálnych sietí vyplýva, že žalobca dňa 12.6.2014 pózuje na motorke (č.l.48 spisu), dňa 1.10.2016 jazdí na skatebode (č.l. 48 spisu), dňa 30.4.2018 beží štafetu (č.l.49 spisu) dňa 6.6.2018 športuje (č.l. 66 spisu), 12.11.2017 pózuje na Trenčianskom hrade (čl. 49 spisu) , na ďalšej fotografii (na č.l. 50 spisu) pózuje na kopci ako obdivuje východ slnka, dňa 4.6.2018 zverejňuje fotku zo Sulfovských skál, dňa 24.6.2018 (č.l. 52 spisu) informuje, že zdolal Kriváň a dňa 27.2.(zrejme) 2018 informuje o svojej lyžovačke v Kitzbüheleri, ktorý sa nachádza v 2000m nadmorskej výške. Na fotografiách zo dňa 2.7.2016, 1.10.2016, 25.3.2017, 21.8.2017, 29.9.2019 , 31.5.2018 (na čl. 53 spisu ako aj čl. 63-64 a 65 spisu sa usmiaty žalobca (údajne trpiaci úzkosťou a sociálnou fóbiou) zabáva spolu so skupinou osôb. Vo svojej výpovedi pred súdom (na čl. 69 spisu) uviedol, že po úraze navštívil nejaké kluby, bary, diskotéky a bol na pár akciách a viackrát aj na lyžovačke. Priznal že požíval alkohol a skúsil marihuanu.

29. Lekárske správy, ktoré boli použité pri vypracovaní posudku č. 35/2020 končia pri záznamoch žalobcu zo dňa 27.5.2014 (stomatochirurgické vyšetrenie) avšak bez toho, aby boli zhodnotené závery vyšetrenia žalobcu magnetickou rezonanciou z 11.6.2014 (na č.l.13 spisu) za účelom vyšetrenia mozgu doporučeného jeho neurológom (na čl. 14 spisu) pre žalobcom popisované ťažkosti ako trvalé bolesti hlavy, ťažkosti s vyjadrovaním, zhoršenie pamäti a pocit zajakavosti pri záťaži. Tieto žalobcom popisované ťažkosti neboli okrem jeho opakovaných tvrdení (aj pred psychiatrickou MUDr. Annou Molnárovou) nijakým objektívnym vyšetrením potvrdené ba ani preukázané a na túto skutočnosť poukazoval už MUDr. Ridoško (súdny znalec) v trestnej veci 4T/60/2014, ktorý sa týmito tvrdeniami žalobcu už vtedy zaoberal. Žalobca uviedol pri vyšetrení zo dňa 8.10.2020, že medzi jeho záľuby patril skateboard pred úrazom, ale žalovaní preukázali (foto na čl. 48 spisu) že túto činnosť vykonával aj po úraze. Z informácií zverejnených na internete o diagnóze F43.2 (Adaptačné poruchy) vyplýva, že ide o: „pocity subjektívneho utrpenia a emočnej poruchy, ktoré bránia v sociálnom účinkovaní a výkonnosti. Vznikajú v čase adaptácie na závažné zmeny v živote alebo na stresovú situáciu. Stresor poškodil pacientove sociálne spojenia (ovdovenie, rozvod) širší systém sociálnych istôt a hodnôt (sťahovanie , emigrácia) alebo znamenal vážny vývojový medzník alebo krízu (nastúpenie do školy, rodičovská rola, nedosiahnutie sledovaného osobného cieľa, penzionovanie). Porucha by nevznikla bez stresora a prejavy sú rozličné od skľúčenej nálady , úzkosti, strápenosti , pocitu neschopnosti pokračovať v bežných pomeroch, zhoršenie pri vykonávaní bežných úloh. “

30. Žalobca uviedol, že nikoho nezaťažuje a všetko zvykol riešiť sám (čo lekár vyhodnotil ako príznaky sociálnej fóbie), avšak z výpovede žalobcu v konaní pred súdom vyplýva, že od 12/2019 pracuje v Rakúsku, teda je viac ako pravdepodobné, že sociálna fóbia (ak ňou vôbec trpí) mohla vzniknúť ako priamy následok straty pôvodných sociálnych väzieb v dôsledku ukončenia života študenta, zaradenia sa do pracovného procesu v cudzej zemi, v dôsledku emigrácie a s úrazom v roku 2014 vôbec nemusí súvisieť. Žalobca si uplatnil nárok na nemajetkovú ujmu za pol. 253 - vážne mozgové alebo duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy obodovaný na 200 bodov, avšak z obsahu tohto súkromného znaleckého posudku č. 35/2020 nie je vôbec zrejmé, na základe akých preukázaných skutočností a lekárskeho vyšetrení lekári, ktorí ho vypracovali, dospeli k takýmto záverom. Už v trestnom konaní sp.zn. 4T/60/2014 bol zdravotný stav žalobcu podrobený skúmaním 2 súdnymi znalcami (znalecké posudky č. 19/2014 a 25/2014) a ani jeden z nich nepotvrdil, že pri úraze zo dňa 15.2.2014 u žalobcu došlo k poškodeniu mozgu neuznali jazvu žalobcu po operačnom zákroku za takú, ktorá by mala charakter zohyzdenia, lebo sa nachádza vo vlasatej časti hlavy. Závery z MRI vyšetrenia mozgu z 11.6.2014 a následnej doporučenej psychologickkej konzultácii pri vyšetrení žalobcu neurológom dňa 11.6.2014 po jej vyhotovení neboli súdu ani lekárom vypracovávajúcim súkromný znalecký posudok č. 35/2020 predložené. Preto ich závery v posudku č. 35/2020 o existencii vážnych mozgových alebo duševných porúch po ťažkom poranení hlavy u žalobcu mal súd za predčasné a nepodložené.

31. Takéto odškodnenie je nárokom, ktorý sa v konaní pred súdom uplatňuje výlučne ako nárok z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia (§ 444 Občianskeho zákonníka) čo vyplýva z ust. § 2 ods.1, § 3 ods.2, § 4 ods.2,3 zák.č. 437/2004 Z.z. v platnom znení s tým, že v zmysle § 4 ods.4 zák.č. 437/2004 Z.z. ak sa poškodenému už poskytla náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia a vzniklo také zhoršenie následkov, ktorých vývoj sa pri pôvodnom hodnotení následkov nepredpokladal, poškodený má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške ustanovenej v § 10 ods. 7. Žalobou

formulovaný a uplatnený nárok za psychickú traumu je sťažením spoločenského uplatnenia, ktorý mal byť ako náhrada majetkovej škody uplatnený v spore vedenom na tun. súde pod sp.zn. 24C/86/2016. Súd súhlasil s tvrdením žalovaných 1/ a 2/ o duplicitnom uplatnení nároku u pol. 259c, pretože je zrejmé, že pol. 259c - poškodenie tváre sprevádzané funkčnými poruchami vo výške 200 bodov, uplatnené v posudku č. 35/2020 znova ako pol. 259c za 200 bodov už bolo predmetom sporu vo veci tun. súdu 24C/86/2016 pretože túto položku už obodoval MUDr. Tibor Guštafik v posudku o bolestnom a sťažení spol. uplatnenia z 21.3.2016. Tento nárok v pol. 259c už bol žalovaným 2/ zaplatený, takže v oboch týchto častiach súd musel žalobu zamietnuť.

32. Pokiaľ ide o zadosťučinenie (§ 13 ods.1 Obč. zákonníka), ktoré ho sa žalobcovi doposiaľ dostalo, súd poukazuje na to, že jeho zdravotný stav bol vyriešený 2 operačnými zákrokmi a náklady na jeho liečbu boli uložené k úhrade Okresným súdom Trenčín rozsudkom č.k. 4T/60/2014- 617 zo dňa 6.10.2014 spoločne a nerozdielne žalovaným 1/ a 2/ vo výške 3.057,02€. Rovnakým rozsudkom boli žalovaní 1/ a 2/ právoplatne odsúdení na vysoké a nepodmienečné tresty odňatia slobody; žalovaný 1/ na 6 rokov a žalovaný 2/ na 4 roky a žalovaný 1/ bol stíhaný väzobne. Žalovaný 2/ plnil žalobcom uplatnený nárok na bolestné, sťaženie a spoločenského uplatnenia ako aj všetky ním uplatnené nároky (vrátane tých nepodložených listinnými dôkazmi - napr. cestovné náhrady, trovy advokáta, náklady na tekutú stravu, hygienické pomôcky, poplatky za vyšetrenie a za posudok; pomliaždenie krajiny hrudnej chrbtice TH, pričom takéto zranenie pri úraze žalobca vôbec neutrpel - dňa 15.2.2014 o 2:51 hod. mal diagnostikované odreniny na chrbtici v oblasti LS prechodu- bedrovokrižová) v sume 12.987,24€ na základe rozsudku o uznaní dlhu sp.zn. 24C/86/2019 a to exekučne a musel zaplatiť celkove sumu 13.353,03€ + 3.277,20€ trovy exekúcie sp.zn. 402EX 29/17 (dôkaz v spise 24C/86/2016). Takže žalovaní 1/ a 2/ boli postihnutí v rámci trestného konania, prejednáváním veci pred súdom, stratou osobnej slobody, sociálnych a pracovných väzieb ako aj finančne a to v značnej miere. Súd mal za to, že takéto potrestanie má dostatočne odstrašujúci charakter, aby sa už v budúcnosti neoprávnených zásahov do telesnej integrity iných nedopúšťali a toto odškodnenie je postačujúcim a primeraným zadosťučinením za poškodenie zdravia žalobcu, vrátane zásahu do jeho zdravia a telesnej integrity.

33. Dôkazné bremeno o preukázaní zníženia dôstojnosti a vážnosti fyzickej osoby v spoločnosti v značnej miere, odôvodňujúce priznať náhradu nemajetkovej ujmy (§ 13 ods.2 Obč. zákonníka) v peniazoch zaťažuje žalobcu a tento dôkazné bremeno neunesol. Jediné obmedzenie, od ktorého odvodzoval svoj nárok predstavovala možnosť spôsobenia psychickej ujmy pri prežívaní súcitu a záujmu, ktoré spôsobujú trvalé následky na jeho tvári pri styku s novými ľuďmi; avšak ako vyplýva z vyššie citovanej judikatúry objektívne kritérium hodnotenia nemajetkovej ujmy, spočívajúce v porušení alebo v ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej jednote vylučuje, aby sa pre toto hodnotenie stali rozhodujúce výlučne subjektívne pocity dotknutej fyzickej osoby alebo jej negatívna individuálna psychická reakcia, čo sa stalo v prejednávanej veci. Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať, akú kvalifikovanú ujmu neoprávnený zásah (v danom prípade bitka žalovaných 1/ a 2/) u žalobcu vyvolal a ako sa toto negatívne prejavilo v nemajetkovej sfére žalobcu. Musí ísť o objektívne zistiteľný stav, ktorého existencia musí byť preukázaná nad všetky pochybnosti(rozsudok NS SR sp.zn. 4 Cdo/15/03), čo v danom prípade preukázané vôbec nebolo. Preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

34. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Podľa § 255 ods.1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 256 ods.1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

37. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

38. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením článku 2 ods. 1, 2 C.s.p. a § 255 ods.1 C.s.p. (procesný úspech) a § 256 ods.1 C.s.p. (zodpovednosť za čiastočné zastavenie konania) tak, aby rozhodnutie súdu predstavovalo súlad s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít

a bol zároveň naplnený princíp právnej istoty. Čiastočné zastavenie konania zavinil žalobca, pretože vzal žalobu v časti späť bez udania dôvodu a vo zvyšku bol neúspešný, preto súd čiastočné späťvzatie posúdil ako jeho procesný neúspech a priznal plne úspešným žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi vo výške 100%. Súd vychádzal z nálezů Ústavného súdu SR III.ÚS 144/2010, z ktorého vyplýva, že: "nepriznanie nároku na náhradu trov konania môže viesť k odmietnutiu spravodlivosti a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods.1 Ústavy SR a čl.6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd." Z nálezů ústavného súdu SR I.ÚS 263/2016 zo 17.8.2016 vyplýva: "Bolo by v rozpore s ochrannou funkciou civilného procesného práva, pokiaľ by civilný proces neumožňoval odstrániť zmenšenie majetkovej sféry účastníka spôsobené len tým, že bol nútený dôvodne hájiť svoje práva." Pri sporoch o ochranu osobnosti býva pravidlom, že žalobca svoju nemajetkovú ujmu ocení spravidla vyššie, než mu prizná súd na základe výsledkov dokazovania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade treba rozlíšiť, čo je základné (rozhodnutie, že do práva žalobcu bolo zasiahnuté) a čo sprevádzajúce (nemajetková ujma). Nemožno opomenúť fakt, že strany zámerne výšku sporu nadhodnotia a súdna prax sa prikláňa k riešeniu, a to najmä s ohľadom na zastúpenie strany advokátom, že tento má poznať aspoň bežnú judikatúru v žalovanej veci. Preto s poukazom na predbežný právny názor na späťvzatie žaloby (na prvom pojednávaní) súd dospel k záveru, že v danom prípade nebolo možné postupovať ba ani uvažovať o využití moderačného práva podľa § 257 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a)neboli splnené procesné podmienky, b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.